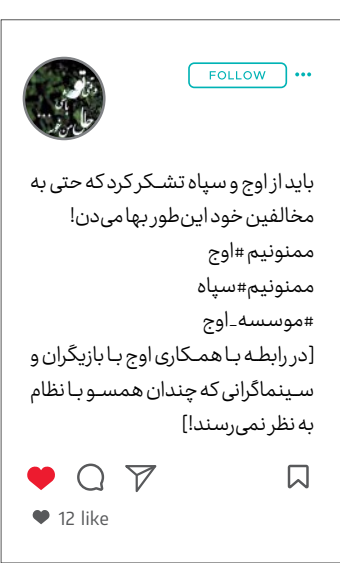

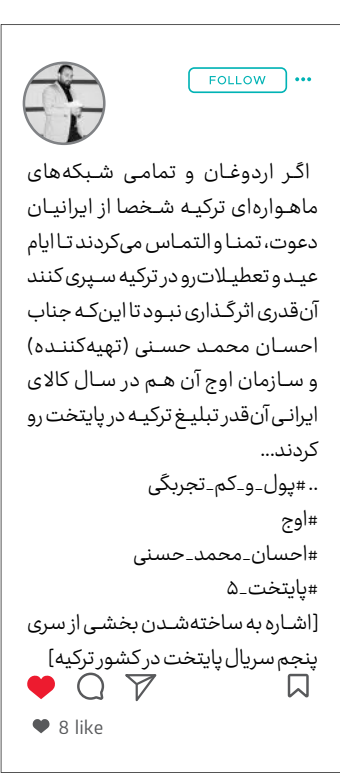
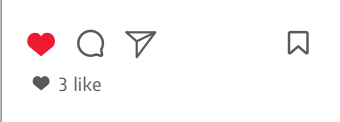
اوج در اینستاگرام

#ممنونیم_اوج

اینستاگرام و توییتر را اگر با هشتگ موسسه اوج بگردید، هنوز بیش از همه پست‌ها و توییت‌ها مطالبی می‌بینید در رابطه با سری پنجم مجموعه تلویزیونی پایتخت. هنوز داغ‌ترین بحث‌ها ذیل هشتگ موسسه اوج، مربوط به این سریال است و شاید نشان‌دهنده این باشد که پایتخت، تاکنون عمومی‌ترین پروژه هنری است که اوج آن را تهیه کرده است. دیگر ماجرای داغ با این هشتگ، به فیلم «به وقت شام» ابراهیم حاتمی‌کیا مربوط است. ما از بین پست‌ها و توییت‌هایی که به اوج مربوط هستند بیشتر سراغ آن دسته رفتیم که در فضای عمومی هم بارها مطرح شده‌اند. از همین روست که ما در گفت‌وگویمان با مسؤولان اوج در همین صفحه، سراغ همین دست از موضوعات رفته و سعی کردیم پاسخی برای افکار عمومی درباره آنها بپاییم. اینجا و در ستون صفحه روبه‌روبه برخی از انتقادها به عملکرد اوج در پست‌های اینستاگرامی و توییت‌ها اشاره کرده‌ایم؛ انتقادهایی که در گفت‌وگوی این صفحه سعی در یافتن پاسخی برای آنها داشته‌ایم.

بی‌شک امروز «احسان-محمد-حسینی-آقا» ابراهیم بچه‌های جوون انقلابه. «آقا احسان با #حاج-کاظم پای در راه گذاشت و بعد سی سال با #حاج-حیدر خیلی‌ها را به راه آورد. امروز امید دل خیلی از بچه حزب الهی‌های شهرستانی به #احسان-محمد-حسینی خوشه که با عملکرد خویش تواوج و روایت فتح، در هیات، مسجد و پایگاه و دانشگاه بتونن پزش رو بدن که این کار برای بچه حزب الهی‌هاست‌ها!! حال می‌کنی تئاتر رو! پوستر رو! آهنگ رو! سرود رو! موسیقی رو! اگر فیک رو! فیلم رو! شبکه رو!

حرف‌های صریح مدیر اوج

مرداد دو سال قبل مدیر سازمان هنری رسانه‌ای اوج در قالب یک نشست خبری حرف‌های جالبی زده است.

احسان محمدحسینی در بخشی از این نشست در پاسخ به سوالی درباره بودجه و حمایت‌هایی که این موسسه از آنها برخوردار است، گفته افتخارمان این است

مهم‌ترین نهاد حاکمیتی در فرهنگ

فریدون جیرانی را به نگاه منطقی و غیرجانحی‌اش در سینمای ایران می‌شناسیم؛ شاید از همین روست او در یادداشتی که درباره عملکرد سازمان هنری رسانه‌ای اوج برای **جام‌چم** نوشته، با این‌که **به لحاظ باورهای شخصی احتمالاً با سیاست‌های اوج در تعارض باشد** توانسته از منطق سینمایی در این تحلیل فاصله نگیرد

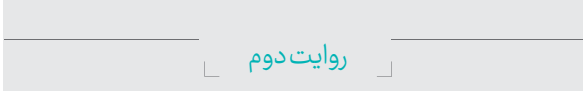
اوج در مدت زمان کوتاهی که در عرصه رسانه فعالیت کرده موفق شده جریان فکری اثر گذار به وجود بیاورد. این محصول يك اتفاق مهم در این سازمان است. اوج تفکر قبلی، شیوه‌های قبلی، آدم‌های قبلی و نگاه قبلی به موضوع فرهنگ و رسانه را کنار گذاشته، بنابراین از این شیوه نگاهی تازه، آثاری جدید و جریان فکری تاثیرگذاری خلق شده که حتی نگاه ما به محصولات پروپاگاندا را عوض کرده است. یعنی ما می‌توانیم فیلمی ببینیم که نگاه تبلیغاتی دارد، به حاکمیت متصل است اما تبلیغاتش گل درشت نیست و این آثار درگیر کننده، خوش ساخت و جذاب هستند. ما در سینما گاهی با آثاری مواجه‌ایم که دولتی است. دولت در آنها سرمایه‌گذاری و مشارکت دارد و فیلم‌هایی که حکومتی هستند. نهادهایی هستند که بر اساس وظایف و اولویت‌هایشان فیلم می‌سازند و «اوج» یکی از مهم‌ترین آنهاست. کاری که «اوج» انجام داده این بوده که توانسته طیف بیشتری را درگیر تولیداتش کند. فیلم‌ها و مستندهایی ساخته که گروه وسیع و متنوعی مخاطب داشته‌اند و این يك امتیاز بزرگ است. این تغییر روش و شیوه، این تغییر نگاه و راهبردی برای ساخت فیلم، مستند و سریال و جذب مخاطب بالا، نشانه خوبی است.

بیشتر محصولات این سازمان متوسط و خوب هستند. طبیعی است همه دارای يك کیفیت ممتاز نبوده‌اند. من بیشتر فیلم‌های سینمایی اوج را دیده‌ام. «تنگه ابوقریب»، «به وقت شام» و حتی «۲۳ نفر» از آثار شاخص این سازمان هستند.

امیدوارم با وجود هجمه‌هایی که نگاه، تفکر و شیوه قبلی به سازمان اوج داشته، دوستان در این سازمان در ادامه مسیرشان موفق باشند و تلاش کنند با وجود مخالفت‌ها به راهشان ادامه بدهند.

به روز بودن و مطالعه جریان‌های اجتماعی و گرایش مردم می‌تواند باعث ساخت آثاری جذاب‌تر در این سازمان باشد. به نظر می‌رسد یکی از دغدغه‌های این سازمان، جلب نظر طیف‌های گسترده‌ای از اجتماع است. به روز بودن و مطالعه و شناخت وضعیت اجتماعی می‌تواند آنها را به این هدف نزدیک کند. درباره نقدها و از جمله این نقد که سازمان «اوج» فیلمسازی را گران کرده، من این قدر ساده به موضوع نگاه نمی‌کنم، به نظرم ساخت فیلمی مانند «تنگه ابوقریب» کاری سخت و گران است. اما این پروژه ارزش هزینه کردن را داشته است. به نظرم اتفاقی که با اوج در فضای فرهنگی افتاده باید بررسی شود. این جریان فکری که شکل گرفته و تأثیری که بر سینما و مخاطبان داشته، اهمیت بیشتری از این مباحث دارد. به نظرم تبلیغات درباره این سازمان و محصولاتش چندان مفید و قوی نبوده است.

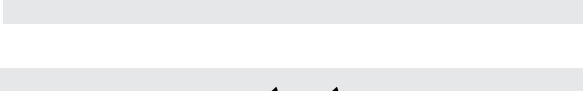
نیاز است مدیران این سازمان در این زمینه بیشتر فکر و برنامه‌ریزی کنند و در تبلیغات هم پیرو همان شیوه‌های تازه و خلاقانه تولید اثر باشند.

در اوج، نفاق راهی ندارد

این‌که سازمان اوج، عنوان خود و وابستگی خود را به سپاه پاسداران نفی نمی‌کند و سرفرازانه به آن افتخار هم می‌کند از نظر من يك ویژگی مثبت و يك وجه به شدت قابل توجه است. از آن سویی قصه، اگر سپاه بر خود فرض می‌داند که وارد امور فرهنگی بشود بسیار مناسب است که فقط يك مسیر برای این کار داشته باشد.

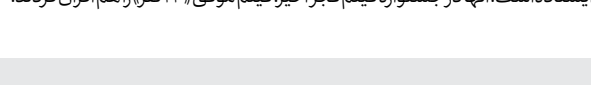
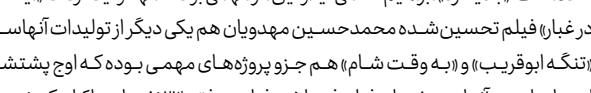
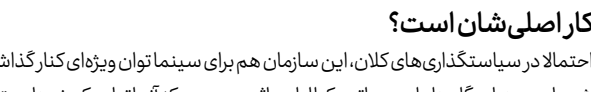
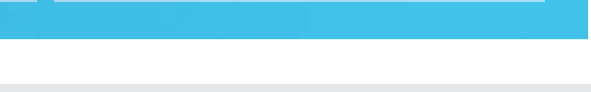
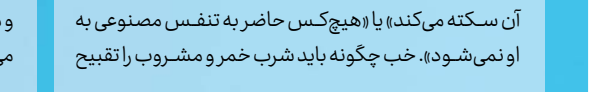
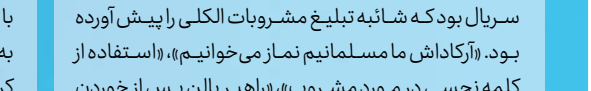
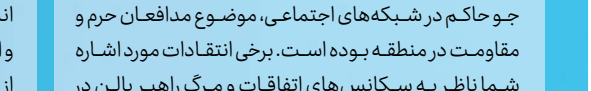
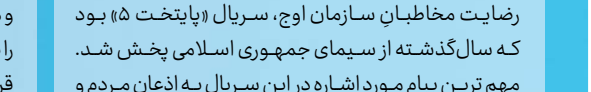
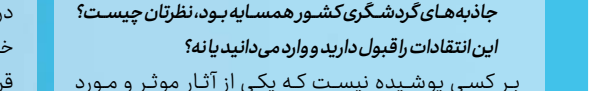
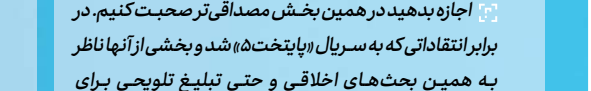
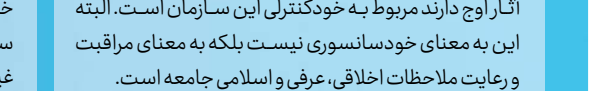
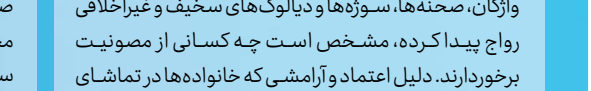
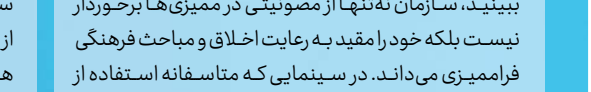
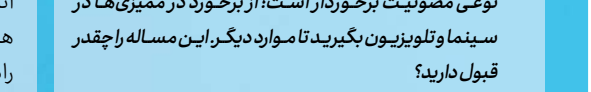
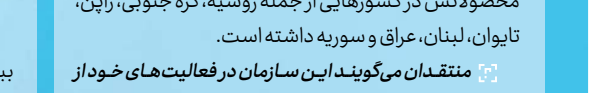
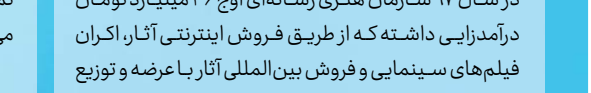
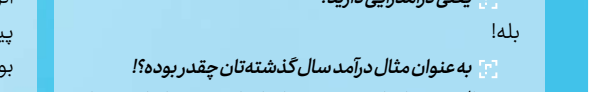
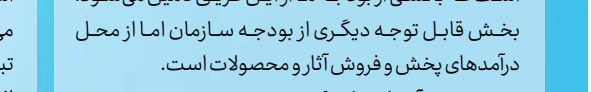
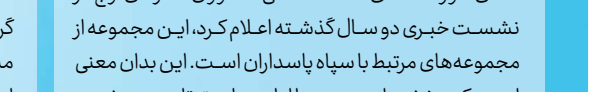
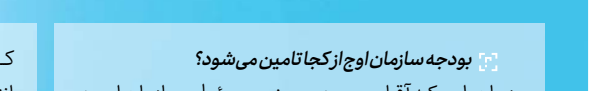
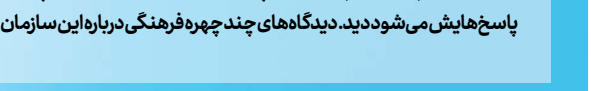
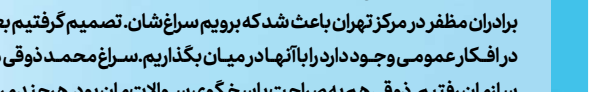
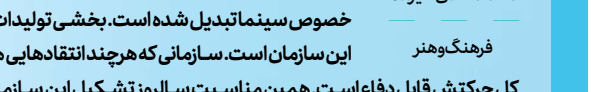
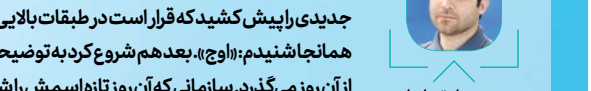
این‌که بشنویم فلان بنیاد و موسسه به طریقی غیر شفاف از سپاه پول می‌گیرد و اعضای آن مرکز حاضر نیستند وابستگی خود را اعلام و به آن افتخار کنند، موضوع خطرناکی است. از نظر من هر گونه اتصال به منابع مالی بدون شفافیت نه تنها فسادآفرین بلکه نفاق آفرین است و قطع به یقین دومی از اولی خطرناک‌تر است. به این معنا سازمان اوج سازمانی است که دست کم نفاق در آن راهی ندارد.

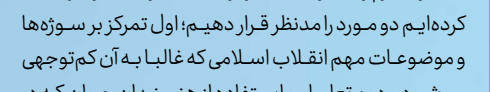
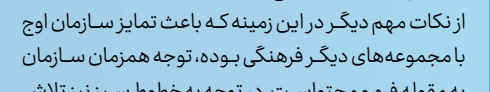
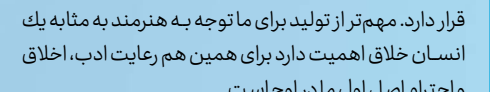
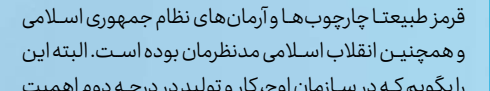
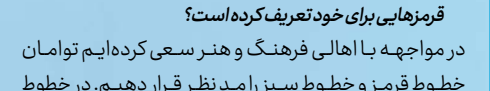
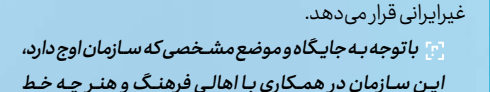
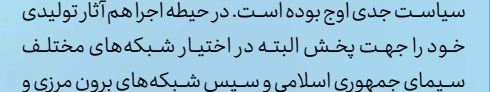
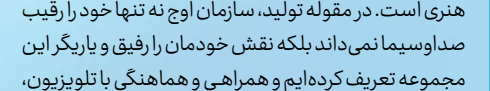
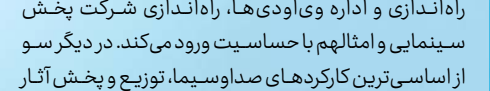
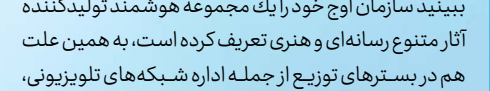
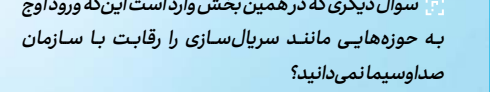
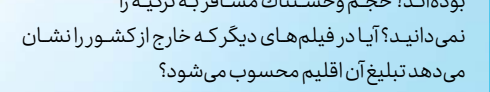
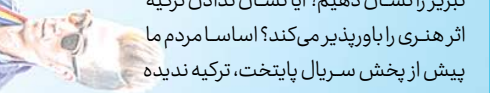
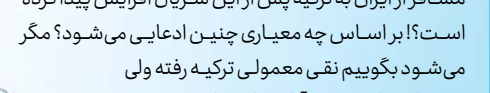
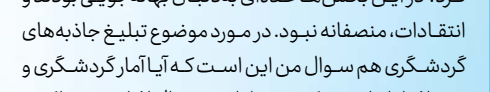
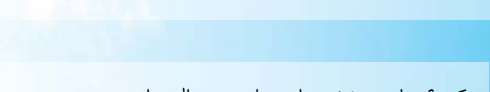
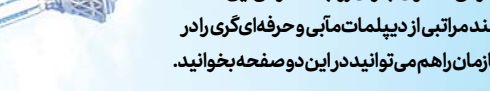
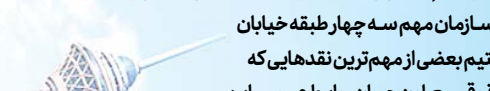
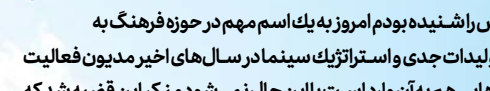
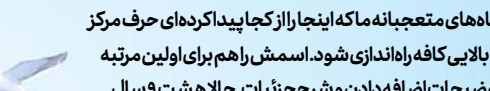
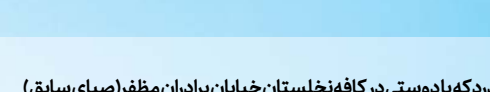
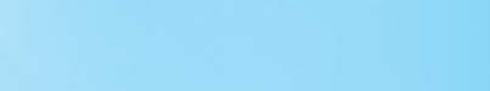
همه هنرهای اوج

چند سال است نام‌شان را بیشتر از هر موسسه و مرکز فرهنگی و هنری دیگری می‌شنویم. چرا آنها در عرض کمتر از يك دهه توانسته‌اند این قدر بر صدر اخبار تولید محصولات فرهنگی و ادبی بنشینند؟ آیا این صد نشینی صرفاً به خاطر کیفیت محصولاتی است که آنها تولید کرده‌اند یا حواشی شکل گرفته پیرامون اغلب این تولیدات بر شهرت اوج کمک کرده است؟ اینها سوال‌هایی نیست که بتوان پاسخ‌هایی قطعی پرایشان یافت. می‌خواهیم بدانیم سازمان هنری رسانه‌ای اوج، در این سال‌ها بر کدام ساخت‌های فرهنگ و هنر متمرکز بوده و مشخصاً با کدام حوزه‌ها بیشتر به چشم آمده است.

که از هیچ سفارتخانه خارجی پول نمی‌گیریم و با افتخار از جانب سپاه پاسداران حمایت می‌شویم. او همچنین در بخش دیگری از این نشست گفته بود پس از قطعنامه ۹۸۵، هیچ کدام از دولت‌های گذشته تا دولت فعلی، فرهنگ و رسانه جزو دغدغه‌ها و اولویت‌شان نبوده است و همیشه نگاه دولت‌ها به حوزه

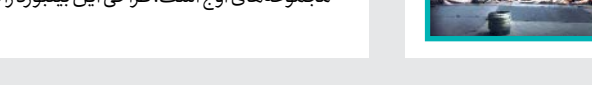
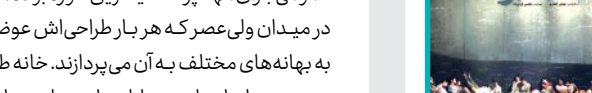
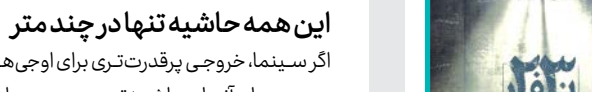
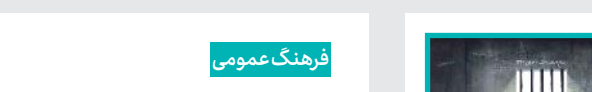
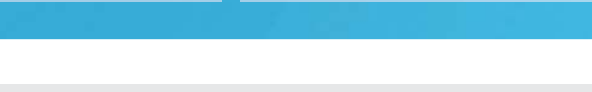
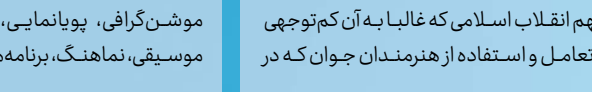
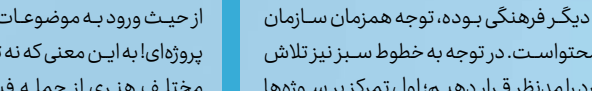
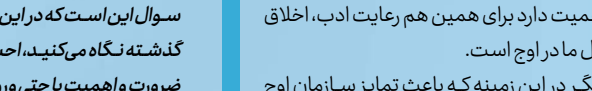
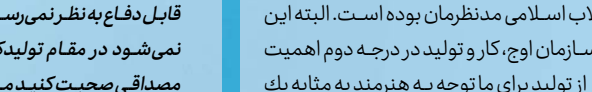
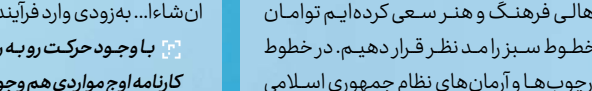
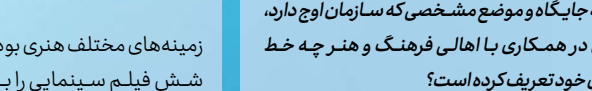
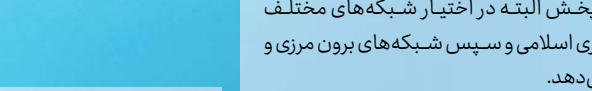
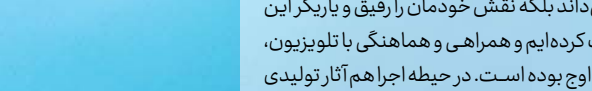
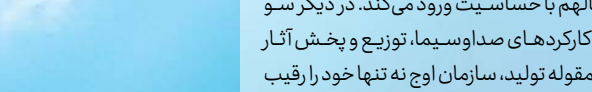
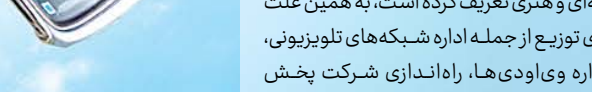
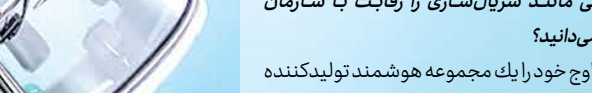
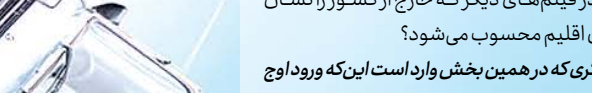
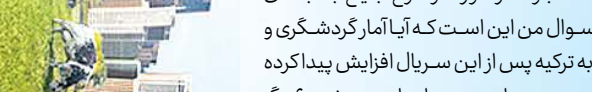
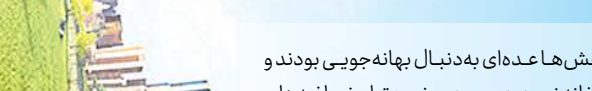
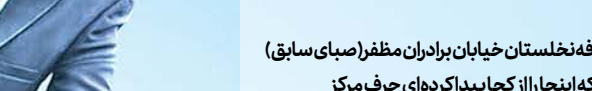

پرونده جام جم به مناسبت هشتمین سالگرد

فرهنگ به مثابه یک کالای لوکس بوده است و همین می‌تواند یکی از دلایل

تشکیل سازمان اوج بوده باشد، چرا که سنگ و سیمان و چوب و آهن همواره بر روح و فکر بمباران شده مردم ارجحیت داشته و هنرمندان را نیز فقط برای ویترین انتخابات خواسته‌اند. / ایپنا

فرهنگ عمومی

این همه حاشیه تنها در چند متر

اگر سینما، خروجی پرقدتر تری برای اوجی‌ها باشد، عموماً برای آنها پرخاشیه‌ترین حوزه بوده است. در میدان ولی‌عصر که هر بار طراحی‌اش عوض می‌شود، به بهانه‌های مختلف به آن می‌پردازند. خانه طراحی مجموعه‌های اوج است، طراحی این بیلدور را به ع

سینما

کار اصلی‌شان است؟

احتمالاً در سیاستگذاری‌های کلان، این سازمان هم برای سینما توان ویژه‌ای کنار گذاشته شده است. «بادیگارد» ابراهیم حاتمی‌کیا اولین اثر مهمی بود که آنها تولید کردند. «ایستاده در غبار» فیلم تحسین‌شده محمدحسین مهدویان هم یکی دیگر از تولیدات آنهاست. «تنگه ابوقریب» و «به وقت شام» هم جزو پروژه‌های مهمی بوده که اوج پشت‌شان ایستاده است. آنها در جشنواره فیلم فجر اخیر، فیلم موفق «۲۳ نفر» را هم اکران کردند.